

12. Зачто-то по добръ е да не сполучишь въ нѣкои нѣчта, отъ колко-то да прѣстанешь отъ всичкы.

13. Кой-то прави нѣчто, ще има нѣкоя извѣстна полза отъ него; а пакъ кой-то ничто не прави, той не ще има никаква полза. Блазѣ ти ако можешь, още и въ дълбокѣ старость кога-то си, да погледвашь връхъ единъ добръ иждивляемъ животъ!

ГЛАВА ПЯТА.

Человѣческый духъ.

1. Духъ-тъ е, кой-то дава на человѣка всичкѣтъ онѣкъ неговѣ прѣвъзвысенность надъ всичко, что живѣе въ царство-то на естество-то.

2. Духъ-тъ е, кой-то го прави вреденъ да придобыва, не какъ-то безсловесны-ты животны, малко само нѣколко опытности, кой-то да събира и да сравнява една съ другѣ, нѣ и събраны-ты отъ много години да опазва и да докарва въ дѣйствиѣ.

3. Духъ-тъ е, кой-то различава чрѣзъ истиннѣтъ своѣ божественнѣ силѣ хыляды различны прѣдставленія на сплетены понятія. Духъ-тъ е, кой-то съгражда отъ множество-то на безброины-ты мысли единъ новъ вътрѣшенъ свѣтъ, пѣленъ съ простотѣ, порядокъ и точность, и почти знае да познава повече, отъ колко-то е можялъ да му каже видимый тоя свѣтъ и опытность-та на вѣкове-ты.

4. Той лѣти, какъ-то духъ Божій, надъ воды-ты, надъ земны-ты и тѣлесны-ты нѣчта и принадлежн на единъ по высокъ свѣтъ, отъ кого-то погледва и връхъ онова что принадлежи на прахъ-тъ.